

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till

- 1) landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet och
- 2) landskapslag angående ändring av 2 och 6 §§ landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen.

I riket har en del lagändringar (FFS 821 och 1090/78) av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/68) genomförts i syfte att utveckla strukturen för beskattningen av näringsverksamhet och att rätta missförhållanden som observerats särskilt vid beskattningen av små och medelstora företag. Arbetskraftsintensiva små och medelstora företag har inte i praktiken ansetts ha lika goda möjligheter att utnyttja reserveringar som stora företag. I syfte att öka möjligheterna till inkomstutjämnings inom arbetskraftsintensiva branscher har man tagit i bruk en reservering som beräknas på basen av de utbetalade lönerna. Enligt lagen är företag berättigat att i sin beskattning göra avdrag för driftsreservering som får vara högst hälften av inkomstperiodens vinst. Det sammanlagda beloppet av driftsreserveringarna får dock uppgå till högst tio procent av lönesumman under de tolv månader som omedelbart föregått utgången av företagets räkenskapsperiod. Affärsidkare och yrkesutövare, med undantag för penninginrättningar samt försäkrings- och pensionsanstalter, vilkas inkomstutjämningsmöjligheter redan i detta nu är tillräckliga, är berättigade till driftsreservering. Genom driftsreserveringen ökar man heller inte de kapitalintensiva företagens möjligheter. Inom de företag, där lagerreserveringens maximibelopp överstiger driftsreserveringarnas maximibelopp, får det sammanlagda beloppet av lager- och driftsreserveringar inte överstiga lagerreserveringens maximibelopp. Enligt lagen träder systemet med driftsreserveringar i kraft gradvis inom förloppet av fem år (FFS 1090/78).

Ytterligare har en sådan ändring av rikets förenämnda lag företagits att ränta som erhållits på placering i sparbank eller andelsbanks tillskottsfond icke är att anse såsom skattepliktig inkomst (FFS 821/78).

Lagen om förlustutjämning vid inkomstbeskattningen (FFS 362/68)

har ändrats så att de lagstadgade pensionsförsäkringspremier-
na för företagare och lantbruksföretagare beaktas vid fastställan-
det av förlust, varjämte samfunds och sammanslutnings förlust
under tidigare år med finansministeriets tillstånd får avdragas
även efter byte av ägare (FFS 1091/78).

Emedan det i landskapet förefinnes samma skäl till refor-
mering av lagstiftningen beträffande den kommunala beskattningen
av näringsverksamheten som i riket, föreslår landskapsstyrelsen
att motsvarande ändringar göres i landskapslagarna om kommunal-
skatt för näringsverksamhet (32/69) och om förlustutjämning
vid kommunalbeskattningen (33/69).

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget
till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för närings-
verksamhet.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 6 § 1 mom. 5 punkten 28 §, 30 § 4 mom. och 43 § 1 mom.
landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för närings-
verksamhet (32/69), 6 § 1 mom. 5 punkten sådant lagrummet lyder i
landskapslagen den 1 juli 1977 (54/77) samt
fogas till lagen en ny 46a §, som följer:

6 §.

Skattepliktig inkomst är icke

- - - - -

5) dividender samt räntor på andelskapital och placering
i tillskottsfond, som inhemskt aktiebolag eller andelslag
erhållit från inhemskt aktiebolag eller andelslag eller spar-
bank, dock med i 2 och 3 mom. stadgade undantag.

Skattepliktig inkomst för penninginrättning och för för-
säkrings- och pensionsanstalt samt för den som bedriver
handel med värdepapper är dividender och räntor på andelar
eller aktier eller placeringar i tillskottsfond, vilka icke
tillhör anläggningstillgångarna.

Av dividender och räntor på andelskapital eller i 1 mom.
5 punkten avsedd placering i tillskottsfond, vilka annat
än i 2 mom. avsett inhemskt aktiebolag eller andelslag, vars
huvudsakliga verksamhet omfattar ägande och innehav av värde-

papper, eller vars verksamhet till följd av att dess affärsrörelse i övrigt är obetydlig faktiskt kan jämföras med verksamheten hos aktiebolag eller andelslag, som främst ägnar sig åt att äga eller inneha värdepapper, erhållit från annat inhemskt aktiebolag, andelslag eller sparbank utgör endast det belopp som motsvarar de dividender eller räntor på andelskapital eller placering i tillskottsfond som aktiebolag eller andelslag för samma år utdelat till sina aktieägare eller medlemmar, skattefri inkomst. Om beloppet av de utdelade dividenderna eller räntorna på andelskapital eller placering i tillskottsfond utgör minst 80 procent av beloppet av de erhållna dividenderna eller räntorna på andelskapital eller placering i tillskottsfond eller, om fråga är om aktiebolag eller andelslag, vilket för koncern, som bedriver affärsrörelse omhänderhar organisations-, finansierings- eller inköpsuppgifter eller andra liknande gemensamma uppgifter, eller vilket verkar för utvecklande av industri som bör anses betydelsefull för landskapets eller landets näringsliv och för främjande av sådan industris investeringar genom placering av medel eller inköp av aktier eller andelar i företag av nämnd art, räknas dock icke erhållna dividender eller räntor på andelskapital eller placering i tillskottsfond till någon del som skattepliktig inkomst. Landskapsstyrelsen besluter på ansökan av aktiebolag eller andelslag, huruvida detta utgör sådant ovan avsett samfund som verkar för utvecklande av industri vilken måste anses betydelsefull för landskapets eller landets näringsliv och för främjande av sådan industris investeringar.

28 §.

Anskaffningsutgiften för omsättningstillgångar utgör kostnad för det skatteår, varunder omsättningstillgångarna överlåtits, förbrukats eller förlorats. Anskaffningsutgiften för de omsättningstillgångar, som den skattskyldige innehar vid skatteårets utgång, utgör dock kostnad för skatteåret till den del, varmed den överstiger utgiften för anskaffning av motsvarande omsättningstillgångar vid skatteårets utgång eller det överlåtelsepris, som vid samma tidpunkt sannolikt skulle erhållas för ifrågasvarande omsättningstillgångar.

Som kostnad för skatteåret betraktas på den skattskyldiges yrkande ytterligare, med i 46a § 3 mom. nämnda begränsningar, högst 50 procent av den del av anskaffningsutgiften, som enligt stadgandena i 1 mom. ej betraktas som kostnad.

30 §.

Har vid beräkning av utgiftsresten en del av de vederlag, som under skatteåret erhållits för lösa anläggningstillgångar, ej kunnat avdragas, betraktas denna del som skattepliktig intäkt för skatteåret. Fortsätter den skattskyldige sin näringsverksamhet och gör han sannolikt, att han ämnar anskaffa nya förslitning underkastade anläggningstillgångar, betraktas det vid beräkning av utgiftsresten icke avdragna beloppet dock ej som intäkt för skatteåret, utan det avdrages från anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, vilka tagits i bruk under de två följande skatteåren eller, om landskapsstyrelsen på den skattskyldiges ansökan på särskilda skäl så besluter, även under flera följande skatteår. Avdrag kan även göras från anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, vilka den skattskyldige tagit i bruk vid annan förvärvskälla för rörelse. Belopp, som icke på förenämnt sätt kunnat avdragas, beaktas som intäkt för det skatteår, varunder det senast bort avdragas från anskaffningsutgifterna för anläggningstillgångar.

43 §.

Fortsätter den skattskyldige sin näringsverksamhet och gör han sannolikt, att han ämnar reparera skadade eller anskaffa nya förslitning underkastade anläggningstillgångar, beaktas skattepliktiga vederlag för anläggningstillgångar som avses i 34 och 36-39 §§ med undantag för den del, som motsvarar den oavskrivna anskaffningsutgiften, såsom intäkt genom att de avdrages från anskaffningsutgiften för de nya anläggningstillgångarna. Avdrag kan även göras från anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, vilka den skattskyldige tagit i bruk vid annan förvärvskälla för rörelse. Vederlag eller den del därav som icke på ovan nämnt sätt avdragits under det skatteår, varunder anläggningstillgång överlåtits, förstörts eller skadats, eller under tre skatteår, eller, om landskapsstyrelsen på den skattskyldiges ansökan på särskilda skäl så besluter, även under flera följande skatteår, beaktas som intäkt för det skatteår, varunder det senast bort avdragas från anskaffningsutgifterna för anläggningstillgångar.

46a §.

Skattskyldig, med undantag för penninginrättning och försäkrings- och pensionsanstalter, får avdraga under skatteåret gjord driftsreservering som får uppgå till högst 50 procent av den skattskyldiges vinst under räkenskapsperioden före verkställd driftsreservering, dock så, att det sammanlagda beloppet av under skatteåret och tidigare gjorda icke upplösta driftsreserveringar ej får överstiga tio procent av summan av de förskottsinnehållning underkastade löner vilka erlagts under de tolv månader som omedelbart föregått utgången av räkenskapsperioden.

Den del av beloppet av driftsreserveringar, som översiger i 1 mom. avsett maximibelopp av driftsreserveringar, skall betraktas som intäkt för det skatteår, under vilket maximibeloppet överskridits.

Beloppet av de anskaffningsutgifter för omsättningstillgångar, vilka den skattskyldige med stöd av 28 § 2 mom. får betrakta som kostnad, samt beloppet av under skatteåret och tidigare gjorda icke upplösta driftsreserveringar, får sammanlagt ej överstiga maximibeloppet av driftsreserveringarna eller maximibeloppet av den del av anskaffningsutgifterna, som får betraktas som kostnad, beroende på vilketdera av dessa belopp som är större.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1979, likväl så, att i 46a § avsedd driftsreservering får göras redan vid beskattningen för år 1978, och beloppet av reserveringen får då uppgå till högst två procent av summan av de förskottsinnehållning underkastade löner vilka erlagts under de tolv månader som omedelbart föregått utgången av räkenskapsperioden. Vid beskattningarna för åren 1979-1981 får driftsreserveringarnas sammanlagda belopp uppgå till, för år 1979 högst fyra, för år 1980 högst sex och för år 1981 högst åtta procent av motsvarande summa av lönerna. Vid beskattningen för år 1978 får driftsreserveringen avdragas vid beskattningen, oaktat motsvarande reservering ej gjorts i den skattskyldiges bokföring.

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av 2 och 6 §§ landskapslagen om förlustutjä-
ning vid kommunalbeskattningen

I enlighet med landstingets beslut fogas till 2 § landskaps-
lagen den 25 juli 1969 om förlustutjäning vid kommunalbeskatt-
ningen (33/69) ett nytt 2 mom. och till 6 § ett nytt 2 mom. som
följer:

2 §.

- - - - -
De premier som erlagts med stöd av lagen om pension för
lantbruksföretagare (FFS 467/69) eller lagen om pension för
företagare (FFS 468/69) och som vid stats- eller kommunalbeskatt-
ningen avdrages från den skattskyldiges totala inkomster, jäm-
ställes vid tillämpningen av denna paragrafs 1 mom. med däri
nämnt avdrag.

6 §.

- - - - -
Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat kan landskapsstyrelsen
av särskilda skäl, då detta är påkallat för fortsättande av den
av samfund eller sammanslutning bedrivna verksamheten, på ansö-
kan bevilja rätt att avdraga förlust.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år
1979.

Mariehamn den 16 januari 1979.

L a n t r å d

Lagberedningssekreterare

Folke Woivalin

Börje Wikström